

Brusel 6. června 2017
(OR. en)

10031/17

**Interinstitucionální spis:
2012/0193 (COD)**

**DROIPEN 83
JAI 579
GAF 26
FIN 353
CADREFIN 68
FISC 126
CODEC 995**

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	16. května 2017
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2017) 246 final
Předmět:	SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU podle čl. 294 odst. 6 Smlouvy o fungování Evropské unie týkající se postoje Rady v prvním čtení k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2017) 246 final.

Příloha: COM(2017) 246 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 16.5.2017
COM(2017) 246 final

2012/0193 (COD)

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU

podle čl. 294 odst. 6 Smlouvy o fungování Evropské unie

týkající se

**postoje Rady v prvním čtení k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o boji
vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie**

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU

podle čl. 294 odst. 6 Smlouvy o fungování Evropské unie

týkající se

postoje Rady v prvním čtení k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie

1. SOUVISLOSTI

Datum předání návrhu Evropskému parlamentu a Radě (dokument COM(2012) 363 final – 2012/193 COD): 11. července 2012

Datum vydání stanoviska Evropského hospodářského a sociálního výboru: Nevztahuje se na tento návrh.

Datum vydání stanoviska Evropského výboru regionů: 18. prosince 2012

Datum přijetí postoje Evropského parlamentu v prvním čtení: 16. dubna 2014

Datum přijetí postoje Rady v prvním čtení: 25. dubna 2017

2. CÍL NÁVRHU KOMISE

Cílem předlohy této směrnice je stanovit minimální pravidla týkající se vymezení trestných činů, sankcí a promlčecích lhůt v oblasti boje proti podvodům a dalšímu protiprávnímu jednání poškozujícímu finanční zájmy Unie s cílem účinně přispět k silnější ochraně proti trestným činům poškozujícím uvedené finanční zájmy v souladu s *acquis* Unie v této oblasti. Směrnice zlepší úroveň ochrany, jež je v současné době založena na Úmluvě o ochraně finančních zájmů Evropských společenství z roku 1995 (dále jen „úmluva“)¹, kterou tato směrnice nahradí pro členské státy, pro něž bude závazná.

3. PŘIPOMÍNKY K POSTOJI RADY

Pokud jde o hmotněprávní ustanovení směrnice, postoj Rady v prvním čtení odráží kompromisní dohodu, které bylo dosaženo při jednáních mezi Radou a Evropským parlamentem, a to za pomoci Komise.

Postoj Rady v prvním čtení plně zachovává cíle návrhu Komise. Oproti úmluvě směrnice poskytne jasnější a přísnější pravidla pro řadu důležitých otázek. Pokud jde o vymezení trestných činů, směrnice stanoví aktualizované definice aktivní a pasivní korupce, nový trestný čin zneužití, který zahrnuje jednání úředních osob, jež jde nad rámec pouhého podvodného jednání, a aktualizovanou definici úřední osoby.

¹ Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 48.

Kromě toho, oproti svému původnímu názoru, že je třeba vyloučit podvody s DPH z oblasti působnosti směrnice, již Rada ve svém postoji v prvním čtení trestný čin závažného podvodu s DPH do směrnice zahrnuje; členské státy tak budou muset kriminalizovat alespoň trestné činy podvodu vůči společného systému DPH, pokud se dotýkají území dvou nebo více členských států a představují celkovou škodu ve výši nejméně 10 milionů EUR. Komisi byla od počátku toho názoru, že by podvody s DPH do působnosti této směrnice spadat měly, tak jak je tomu v současné době v úmluvě². Zahrnutí přinejmenším vážných přeshraničních případů podvodů s DPH do směrnice má pro Komisi zásadní význam, aby nedošlo k ústupu z úrovně ochrany stanovené v úmluvě a aby byly nadále zajištěny minimální standardy pro případy podvodů s DPH v celé Unii, a tím byla také zajištěna jednotná a důslednější ochrana finančních zájmů Unie. Komise souhlasí s tím, že se směrnice nevztahuje na všechny případy podvodů s DPH, ale pouze na ty vážné, a bere na vědomí, že prahová hodnota 10 milionů je předmětem ustanovení o přezkumu.

Pokud jde o sankce, směrnice harmonizuje nejvyšší trestní sankce pro fyzické osoby, včetně maximálního trestu ve výši nejméně čtyř let odnětí svobody, pokud trestné činy uvedené ve směrnici představují značné škody nebo výhody nebo pokud jsou takové sankce odůvodněny jinými závažnými okolnostmi vymezenými ve vnitrostátním právu.

K otázce promlčecích lhůt se úmluva nevyjadřuje, avšak směrnice zavádí nový závazný soubor pravidel týkajících se těchto lhůt, včetně ustanovení o přerušení a pozastavení, pokud jde o trestné činy poškozující rozpočet Unie. Tento soubor pravidel umožní donucovacím a justičním orgánům dotčené trestné činy účinně vyšetřovat, stíhat a rozhodovat o nich a také zajistit prosazování uložených sankcí.

Pokud jde o právní základ, návrh Komise byl založen na čl. 325 odst. 4 SFEU, zatímco Rada a Evropský parlament se shodly na tom, že vhodným právním základem pro stanovení minimálních pravidel, pokud jde o vymezení trestných činů a sankcí, včetně trestných činů v oblasti boje proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie, by měly být čl. 83 odst. 1 a čl. 83 odst. 2 SFEU. V důsledku toho přijala Rada v prvním čtení předlohu směrnice na základě čl. 83 odst. 2 SFEU.

S ohledem na výše uvedené Komise na zasedání Rady dne 7. února 2017, kdy Rada dosáhla politické dohody o směrnici, a dne 25. dubna 2017, kdy Rada přijala svůj postoj v prvním čtení, učinila toto prohlášení:

„Přestože Komise nemá žádné námitky k hmotněprávním ustanovením této směrnice, domnívá se, že směrnice měla být založena na článku 325 SFEU, a vyhrazuje si právo iniciovat u Soudního dvora soudní řízení ohledně právního základu.“

4. ZÁVĚR

Komise tedy podporuje postoj Rady v prvním čtení, pokud jde o hmotněprávní ustanovení směrnice. Domnívá se však, že směrnice měla být založena na článku 325 SFEU, a vyhrazuje si právo iniciovat u Soudního dvora soudní řízení ohledně právního základu.

² To potvrdil Soudní dvůr ve svém rozsudku ze dne 8. září 2015, Taricco, C-105/14.